

Η πρώτη μου «επιθεώρηση»

1

Νεοδιόριστος καθηγητής στο Γενικό Λύκειο και Γυμνάσιο Ματαράγκας Αιτωλ/νίας και μια Δευτέρα τέλη Μαΐου στις 10:00, μόλις βγήκα από την αίθουσα, με καλεί ο λυκειάρχης να με συστήσει στον επιθεωρητή της τότε Α΄ ΓΕΜΕ Αιτωλ/νίας που ήλθε για να με επιθεωρήσει τις δύο επόμενες ώρες.

Είχα ακούσει πολλές παράξενες και ιδιόμορφες συμπεριφορές επιθεωρητών αλλά εγώ διέκρινα έναν ευγενικό κύριο ... το όνομά Τσατσόπουλος Αλέξανδρος που ήταν χημικός και συνεπώς και επιθεωρητής ειδικότητας.

Κτυπάει κουδούνι και πάμε στο εργαστήριο (ναι στο εργαστήριο ... εκεί έκανα μάθημα) που είχα με την **Β΄ Λυκείου** και είχα προγραμματίσει επανάληψη μέσα από **τρεις εργαστηριακές ασκήσεις στη Laplace, επαγωγή και εναλλασσόμενα** με περιγραφή της άσκησης, σχεδιασμό και υλοποίηση της συνδεσμολογίας, επανάληψη αντίστοιχων στοιχείων της θεωρίας, μετρήσεις, επεξεργασία, συμπεράσματα. Κάνουμε την πρώτη άσκηση με πρωτοφανή συμμετοχή των μαθητών(τριών) που πήρε τις μετρήσεις, τις έγραψε στον πίνακα και έγινε η συζήτηση και η επεξεργασία.

Ο επιθεωρητής είχε καθίσει στο τελευταίο θρανίο είχε κάποιες σημειώσεις, αλλά είχε απορροφηθεί από την επεξεργασία και δεν σημείωνε τίποτε. Στην τρίτη δε άσκηση άφησε τις σημειώσεις και ήρθε να πάρει μετρήσεις μαζί με τα παιδιά αλλά ενώ είχε κτυπήσει κουδούνι συνέχισε να συζητά μαζί μου και κυρίως με τα παιδιά για την εκπαιδευτική αξία του εργαστηρίου στη Φυσική και Χημεία.

Στη λίγη ώρα του διαλλείματος μου έλεγε συνεχώς για τις εργαστηριακές ασκήσεις ... αλλά εγώ είχα έντονη αγωνία γιατί την άλλη ώρα είχα στην Α΄ Γυμνασίου **Ζωολογία την οχιά!!!** ... και προσπαθούσα να τον προετοιμάσω ότι εδώ δεν πολύ συμμετέχουν... αλλά αυτός είχε κολλήσει στην προηγούμενη ώρα στο εργαστήριο και εγώ στον καημό μου με την οχιά.

Και πάμε στη **Α΄ Γυμνασίου** ... και τα ρωτάω:

- Παιδιά από οχίες γνωρίζετε; μήπως κάποιος σκότωσε οχιά;

Σηκώθηκαν δειλά –δειλά κάποια χέρια (άλλωστε στο χωριό όλα τα παιδιά ήξεραν από οχίες)...αλλά ο Γιάννης από το τελευταίο θρανίο είχε σηκωθεί όρθιος και φώναξε κύριε, κύριε! Νόμισα ότι θέλει να βγει έξω και τον του λέω κάπως απότομα:

- Τι θές βρε Γιάννη;

- Κύριε χθες σκότωσα μια οχιά!!!

Σηκώνω στον πίνακα τη Λουίζα και Μαρία (φιλόλογοι σήμερα) να γράφουν ότι λέει ο Γιάννης ... που περιέγραφε την οχιά με ένα πρωτότυπο και αυθόρμητο τρόπο! Εν τω μεταξύ πήραν θάρρος και συμμετείχαν με προσωπικές εμπειρίες πολλά παιδιά ... και να μερικές απαντήσεις κυρίως του Γιάννη –(για την ιστορία τις έγραψα αμέσως μετά και τις έχω μέχρι σήμερα...)

- πόσο μήκος έχει η οχιά; Γιάννης : τόσηδά κύριε και έδειχνε με τα χέρια του...

- τι χρώμα έχει; Γιάννης : πήγα να την πατήσω κύριε ...σαν τον χόμα και το χορτάρι...

- τι σχήμα έχει το κεφάλι της; Γιάννης: πλιατσικωτό ... Άλλος: τριγωνικό

- τι τρώει η οχιά; είπαν πολλά παιδιά τις απόψεις αλλά ο Γιάννης πάλι δεν κρατιόνταν ... κύριε θα σας πω τρώει η δενδρογαλιά που προχθές τη άτησε ένα τρακτέρ και έβγαλε ένα μπάκακα (...βάτραχος στη δική μας διάλεκτο...) και ένα αυγό!

Έτσι πέρασε όλη η ώρα με την περιγραφή της οχιάς, με το πόσο δηλητηριώδης είναι ... με περιγραφές από δαγκώματα οχιάς σε κατοίκους της περιοχής και επιποκές που είχαν ...με χειμερία νάρκη (...ένας μας είπε ότι οι οχίες το χειμώνα «λαουσιάζουν» μέσα σε τρύπες και πετρίες..).

Κτυπάει κουδούνι αλλά σηκώνεται ο επιθεωρητής – που μάλλον και πάλι δεν είχε γράψει τίποτε- και ρωτάει:

- Γιάννη δεν φοβάσαι το φίδι; ...και έρχεται η επική ατάκα από τον Γιάννη:

- Όχι κύριε έχουμε πάρει φιδόσκονη από τον φιδά από την Μπουρλέσια ... και άντε εγώ να εξηγώ ότι ο φιδάς της περιοχής είχε μια κλούβα ξύλινη με σήτα γύρω- γύρω και ένα πέτσινιο λουρί για να την κρεμάει στον ώμο. Μέσα είχε φίδι της περιοχής, που στα πανηγύρια αλλά

και όπου είχε κόσμο τα κρεμούσε στον λαιμό του σαν κορδέλες, τα έπαιζε στα χέρια του. Ταυτόχρονα δε πουλούσε φιδόσκονη, ένα παρασκεύασμα- αγνώστων συστατικών- που πρόσφερε άμυνα για τα τσιμπήματα ερπετών και εντόμων, όπως έλεγε!

Τελειώνοντας μου λέει ο επιθεωρητής « καλά τι μου έλεγες ότι δεν μιλάνε ... αυτοί δεν σταμάτησαν καθόλου» ... δεν είπα τίποτε!!! ...τι να πω ότι και εγώ πρώτη φορά είδα τέτοια συμμετοχή!!

Φεύγοντας ο επιθεωρητής μου λέει « παιδί μου όπως τα λες αν μπορείς να τα γράφεις και αύριο να τα κάνεις βιβλίο..» ...και αυτό προσπαθώ μέχρι και σήμερα!

... και τώρα το καλύτερο ...

Μόλις έφυγε ο επιθεωρητής βλέπω μια ομάδα της Α΄ Γυμνασίου με το Γιάννη στο κέντρο που γελούσε ... μάλλον σχολίαζε την επιθεώρηση .

Ρωτάω: - **που σκότωσες τη οχιά Γιάννη;**

Γιάννης: **Όχι κύριε δεν σκότωσα καμία οχιά, γι' αυτόν τα έλεγα που ήρθε να δει αν κάνετε καλό μάθημα !!!!!**

Βασίλης Τσούνης